

Succesverhaal van Johan Boon:

Johan raakte in oktober 2012 zijn baan kwijt. In mei 2016 had hij weer betaald werk: bij de Jaap Eden IJsbaan. Toen hij solliciteerde, hoorde hij dat een bevriende medewerker van de Participatiefabriek op dezelfde functie had gereageerd. Dat vond hij moeilijk. Hij maakte toch de keuze voor zichzelf te gaan.

Collectief ontslag

“Ik ben Johan Boon, 58 jaar, getrouwd, heb twee dochters en sinds augustus een kleindochter. Dat is geweldig mooi. In oktober 2012 ben ik bij een collectief ontslag mijn baan kwijtgeraakt. Het rare was dat er best veel mensen van mijn afdeling waren, die daar op dat moment niet erg mee zaten. Er waren steeds ontslagrondes geweest en je wist dat je een keer aan de beurt zou zijn. Nu was het zover.”

Administratieve functie

“Ik heb 36 plezierige jaren een administratieve functie gehad. Ik ben een mannetje dat het liefst achter het bureau met een computer zit. Maar zulke banen liggen niet voor het opscheppen. In al die jaren hoefde ik niet te solliciteren en als ik intern van functie veranderde waren er formaliteitsbriefjes, waar ik op solliciteerde. Nu is het ‘serious business’, ik moet goede brieven schrijven.”

Twee eerste gesprekken

“Ik dacht eerst dat ik geen 3 jaar nodig zou hebben. Maar dat viel vies tegen. Ik was een jaar of 2 aan het solliciteren, ik had al een paar honderd sollicitaties verstuurd en in die tijd was ik maar 2 keer uitgenodigd voor een eerste gesprek.”

Super enthousiast

“Als werkzoekende zat ik op LinkedIn. Op een gegeven moment kwam er een mededeling over de Participatiedag. Ik woon vrij dichtbij en dacht: ik schrijf mij in, ik wil er best naartoe, het lijkt mij hartstikke leuk. Het was nog leuker dan ik had verwacht. Het verbaasde mij hoe druk het daar was. Vrijwilligers waren super enthousiast en gedreven. Daar wilde ik wel bij horen. Officieel ben ik in 2014 bij de Participatiefabriek begonnen en kwam bij Beheer en Administratie terecht.”

Tot bloei

“Op dat moment was het voor mij heel zwaar. Ik liep helemaal vast met solliciteren, maar ben bij de Participatiefabriek tot bloei gekomen. Ik organiseerde events in het buurtcentrum en dat was hartstikke leuk. Er komt een heleboel nieuws bij kijken. Daarnaast heb ik al de trainingen gevolgd. Je denkt dan ook, ik krijg nog een jaartje WW, maar op een gegeven moment is het afgelopen. Bijstand zou ik niet krijgen, omdat mijn vrouw werkt. Koste wat kost wilde ik een baan hebben, ik wil gewoon graag werken. Ik doe vrijwilligerswerk maar er moet ook brood op de plank komen.”

Positief denken

“Mijn WW is einde januari 2016 gestopt. Uit mijn ontslagvergoeding haal ik elke maand een bedrag. Dat is dan samen teveel om bijstand te krijgen. Anderzijds is dat natuurlijk wel prettig, want als je geen bijstand nodig hebt betekent dat ook dat je het niet zo slecht hebt, toch? Positief denken.”

Moeilijk

“In mei 2016 heb ik samen met Ron van der Plas gesolliciteerd bij de Jaap Eden IJsbaan in Amsterdam. Ik twijfelde, omdat ik wist dat Ron ook had gesolliciteerd. Dat vond ik moeilijk. Toen heb ik op advies van de projectleider van de Participatiefabriek de keuze gemaakt om voor mijzelf te gaan. Net als Ron heb ik ook een mooie brief geschreven, tenminste, dat hoorde ik tijdens het sollicitatiegesprek. Ik kan mij niet precies meer herinneren hoe het gegaan is, maar ik werd gebeld voor een gesprek en toen vertelde Ron dat hij ook was uitgenodigd.”

Aangenomen

“Wonderlijk: er zijn zoveel vacatures en dan solliciteer je samen uitgerend op dezelfde functie. Het mooiste was dat wij 2 weken voordat het werk zou beginnen op dezelfde dag hoorden dat wij allebei voor een gesprek uitgenodigd waren. Dat wisten we van elkaar. Uiteindelijk hebben wij te horen gekregen dat wij allebei aangenomen waren. Geweldig natuurlijk.”

Mijn vrouw

“Ik voel mij gelukkig, maar ik zou meer willen. Als ik de kans krijg om ergens anders te beginnen, met meer zekerheden en meer bij mij passend, dan grijp ik die. Dit is voor mij een nieuwe uitdaging. Ik vind het heel leuk, maar het is maar voor een half jaar. Mijn vrouw moest heel erg wennen. Als ik 's avonds aan het werk ben, zit zij alleen. We waren gewend om met z'n tweetjes te zijn. Dat is nu niet altijd zo.”

In toom houden

“Het feit dat ik niets eerder heb gevonden heeft volgens mij niets met leeftijd te maken. Ik heb nu toch een baan? Misschien dat het bij andere sollicitaties wel het geval is, maar dat zeggen ze natuurlijk nooit. Ik heb zelfs op functies gesolliciteerd waar het ging om een jong team. Dan dacht ik: dan kunnen ze vast een oudere persoon gebruiken om de boel in toom te houden. Waarom niet? Grijp je kansen!”

